

Poročilo o opravljenem praktičnem usposabljanju na Univerzi Akureyri, Islandija

Za štirimesečno prakso na Islandiji sem se odločil zaradi nove izkušnje, novih znanj, pa tudi zato, da bi nekoliko izpopolnil znanje angleščine. Zanimala me je islandska zgodovina, narava, geozirja, mentaliteta ljudi. Želel sem spoznati nove prijatelje, ti stiki mi bodo pomagali tudi v prihodnosti. Opravljeno delo na praksi bom predstavil tudi doma v Črni Gori.

Za prakso na Islandiji sem dobil štipendijo, ki je zadoščala za stroške potovanja, bivanja in prehrane. Preko interneta sem spoznal rojaka, ki živi na Islandiji in mi je dal ogromno koristnih nasvetov še pred mojim odhodom tja. Predlagal mi je, naj zagotovo s sabo vzamem bundo, saj je na Islandiji najvišja letna temperatura 22 stopinj, veliko je dežja. Restavracije so zelo drage, zato naj nakupujem v marketu. Največ težav sem imel s pridobitvijo vize. Ker prihajam iz Črne Gore, sem moral urediti še kup dodatnih papirjev in potrdil.

Na Islandijo sem odpotoval 10. maja z letalom iz Beograda do Dunaja, potem v Kopenhagen in v Keplavik, nato pa s flybusom še 40 minut do Reykjavika. Tu sem prespal v hostlu, naslednji dan pa sem z letalom odletel v Akureyri. Na letališču me je pričakala družina, pri kateri sem stanoval. Na razpolago sem imel sobo, kuhinjo in kopalnico. Gospa Berglind me je peljala tudi v center mesta in mi ga razkazala, da sem se lažje znašel. Na Islandiji me je pričakalo mrzlo vreme in sneg, postopno sem se privadil na to klimo.

Na univerzi me je pričakal profesor Johann Orlygsson, ki mi je razkazal prostore in predstavil vsebine njihovega dela. Podrobno mi je razkazal laboratorij, v katerem sem kasneje delal in mi dal navodila za moje naloge. Delal sem vsak delovni dan od 8. do 16. ure, občasno tudi med vikendi. Pomagal nam je tudi asistent na univerzi Sean Scully. Jaz sem delal z aerobnimi bakterijami na različnih temperaturah, od sobne pa do 50°C. Delal sem tudi različne teste z bakterijami. Dobro je bilo, da smo si lahko s kolegicama Živo in Jeleno med sabo pomagali, če je bilo potrebno. Dva tedna smo sodelovali na mednarodni poletni šoli, kjer smo po asistentovih navodilih pripravljali materiale za raziskovalno delo.

Na univerzi sem spoznal gospoda Runarja Gunnarssona, ki mi je z nasveti pomagal, da sem se bolje znašel. Prosti čas sem izkoristil za šport, rekreacijo, sprehode. Res pa me je dež pogosto zadržal doma. Občasno sem šel k Jeleni in Živi, skupaj smo pripravili nedeljsko kosilo ali sladico. Tudi družina, pri kateri sem živel, je bila zelo prijazna, vedno so mi bili pripravljene pomagati, mi ponudili prevoz ali posodili kolo. Sčasoma sem spoznal nove prijatelje in sem imel lepo družbo, s katero sem šel včasih ven ob vikendih. Ne pa pogosto, saj je predrago. Mesto Akureyri je zelo tiho, vsi so prijazni in lepo govorijo angleško. Ogljedal sem si geozirje, naravne termalne vrelce. Profesor Orlygsson nas je povabil na izlet, z njim smo obiskali tudi popularni spa center Blue Lagoon. Kasneje nas je povabil še na večerjo k sebi domov, da smo se bolje spoznali in povedali svoje vtise o bivanju pri njih. Težko rečem kaj je name naredilo največji vtis. Zame je bilo vse novo, spominov bom imel ogromno. Proti koncu dela na univerzi sem spoznal profesorja Hilmarja Hilmarssona, ki nas je povabil na dvodnevni izlet, na katerem smo si ogledali še lep del Islandije.

Domov sem se vračal malo drugače. Zaradi slabega vremena in pričakovanega izbruha vulkana sem moral iz Akureyrija v Reykjavik potovati z avtom, saj so polete odpovedali. Od tam sem poletel v Hamburg, potem v Frankfurt, ob pristanku v Beogradu pa me je pričakal prijatelj.

Naj povem, da je bila moja praksa v tujini zame lepa izkušnja. Vsak, ki ima to priložnost, jo mora izkoristiti. Meni je prinesla veliko dobrega, naučil sem se stvari, ki jih bom lahko

prenesel v svojo deželo oz. v firmo, kjer bom delal. Skratka, novi vtisi, novi prijatelji, novo življenje.